

Megszűnt a „nagy figyelmeztetés”-üzenetek weboldala

2015. április 13. hétfő 20:02

Azonosították a „nagy figyelmeztetés”-üzenetek állítólagos látnokát, aki a leleplezés után, 2015. március 20-án megszüntette honlapját – számol be Ménesi Krisztina a Christianae blogon.

A *TheWarningSecondComing.com* oldal 2011 márciusában indult. Több mint 1200 „üzenet” jelent meg rajta, állítólag a mennyei Atyától, Jézustól és a Szűzanyától. A 2010 novemberétől datált üzenetek 2015 márciusáig „érkeztek” folyamatosan. Szerzőjüknek több millió híve lett, világszerte számtalan imacsoporttal és több mint 425 ezer Facebook-követővel dicsekedhetett.

A honlap néhány héttel azután szűnt meg, hogy az *Irish Mail on Sunday* című lap nyilvánosságra hozta, hogy a névtelen internetes „látnok” valójában egy Mary Carberry nevű, Dublinban élő, PR-tanácsadóként működő üzletasszony.

Elsőként blogszerzők fedték fel a titokzatos „látnok” kilétét: 2013-ban üzleti dokumentumokat hoztak nyilvánosságra, amelyekből kiderült, hogy Carberry kapcsolatban áll a „nagy figyelmeztetés”- vállalkozás két kulcsszereplőjével.

A gyanú alapján az írországi lap szakértői vizsgálatot végeztek, amelynek során két hangmintát hasonlítottak össze: Mary Carberry hangját egy 2015 januárjában készült felvételtől, valamint a „látnok”, az Isteni Irgalmasság(ról nevezett) Mária hangját egy 2011 októberében elhangzott rádióinterjúból. A vizsgálat megállapította, hogy a két hang azonos.

A februári lapszám megjelenésének reggelén biztonsági kamerák rögzítették, amint Carberry több mint háromszáz felvásárolt példányt cipel az autójához. A képek a következő vasárnapi szám címlapjára kerültek.

2014 áprilisában Diarmuid Martin dublini érsek hivatalos közleményt bocsátott ki, amelyben kijelenti, hogy az Isteni Irgalmasság(ról nevezett) Mária közlései nem felelnek meg a katolikus Egyház tanításainak, és megtiltotta az üzenetek terjesztését.

Carberry üzlettársa, a milliomos Breffni Cully az egyházi tiltás és a leleplező újságcikk ellenére tovább szervezte a „nagy figyelmeztetés”-szemináriumokat: februárra Lengyelországban, márciusra pedig a Fülöp-szigeteken hirdetett meg egy-egy kurzust.

Az *Irish Mail on Sunday* munkatársa, Michael O’Farrell idézi Mary Carberry kijelentését: „Megbízásból csináltam.” Az állítás nyomán sokan találgatják, nem fog-e az „üzenetek” igazi kitalálója más „látnokkal” előállni, hogy fenntartsa a jövedelmező üzleti vállalkozást.

Fotó: Irish Mail on Sunday

Magyar Kurír

Konkrét tényeket közöl ez a Kurír cikk, melyeket az utolsó bekezdésben igen érdekesen reagál le, rendes csúsztatással.

A „Megbízásból csináltam” kifejezés sokféle dolgot takarhat. Sokféle megbízás létezik. Lehet üzleti megbízás, melyet sejtet az anyag, de lehet isteni megbízás is, ami elvileg kizárt a dublini érsek nyilatkozata szerint (Dublin érseke inkább sátáni megbízást sejtet – az is megbízás lenne). De ebben a cikkben a több szempontból értelmezhető megjegyzés úgy van beállítva, hogy azt csak egyetlen szempontból lehessen értelmezni: üzleti megbízás. Az isteni vagy sátáni eredetet – tudat alatti befolyás szintjén eleve kizárja (úgy van tálalva).

Hogy volt-e egyáltalán az üzenetekben üzleti vállalkozás, az erősen vitatható, hiszen azt soha nem titkolta a magyar kiadó, hogy addig a bizonyos „Mary” nem adott jóváhagyást a magyar nyelvű kiadásra, amíg nem kapta meg a biztosítékot, hogy arra a terjesztők semmilyen hasznot nem fognak rátenni, vagyis szigorúan a nyomdai önköltségi áron kellett árusítani a kinyomtatott anyagokat. Ebben nehéz meglátni bármiféle üzleti vállalkozást. De ez egy izgalmasan hangzó csúsztatás. A lengyelekkel is ugyanez történt legjobb tudomásom szerint, tehát itt jogosan feltételezhető, hogy senki sem adott ki olyan nyomtatványt, mely üzletnek nevezhető lenne – ebben az „üzenet csokorban”.

Legjobb tudomásom szerint ehhez az „üzenet csokorhoz” tartozik több, mint 100 ima is, melyek „érkezése” már valamikor ősszel lezárult, azóta nem jött újabb ima, tehát az egész „üzenet csokor” a befejezéséhez közeledett. Hogy a befejezésnek van-e köze a „lelepleződéshez”, azt nem tudom, nem tudhatjuk, de mindenesetre jól hangzik e két tényező egyértelmű társítása.

A „lelepleződés” kifejezés is egy kicsit furcsa. Azt feltételezi, hogy egy tanácsadóként működő üzletasszony eleve nem kaphat üzeneteket. A mai világban (a kamerák, lehallgató rendszerek stb világában) ha valaki netán komolyan kapna ilyen „üzeneteket”, akkor neki titokban kell maradnia, hogy a napi megélhetését biztosító állásában megmaradhasson. Tehát az, hogy az üzenetek befejezése összekötődik a „leleplezéssel”, az inkább bizonyítja az üzenetek komolyságát, mint azok komolytalanságát. Hiszen miért nem egy évvel ezelőtt lelepleződött le? Akkor még nem voltak kamerák? Akkor még nem volt hang elemzés? Tehát számomra inkább ott van a kérdés, hogy eddig miért „nem tudott” lelepleződni? Valakinek a védelmében állt? Ha igen, akkor nem emberi „védelemről” van szó. Ez pedig újból az isteni vagy sátáni vonalra tereli a figyelmet...

Jánossy Gábor